

lade Statens Værksteder bygge Lokomotiver, hvorigennem der gaves Arbejdsfortjeneste til Tegnere, Ingeniører, Mekanikere og Maskinarbejdere. De tage ikke Hensyn til dansk Arbejdskraft, fordi de her kæmpe for en Doktrin, nemlig at Staten maa ikke for nogen som helst Pris udføre noget af den Slags Arbejde.

Jeg skal ganske kort berøre et Omraade, hvor denne Mangel paa Ansvarsfølelse træder særlig tydelig frem. Det angaar Højres Stilling til Middelstanden. Højre forsøger paa alle mulige Maader at vinde Vælgere hos Middelstanden. Det synes, som om Højres eneste Hensigt er at vinde Vælgere. Ved den sidste Valgkamp i en østjydsK Købstad mødte alle Byens Slagtermestre op paa Valgdagen med ganske urimelige Krav til Statskassen. Den socialdemokratiske Kandidat var ikke blind for, at det drejede sig om 50 Stemmer, men han holdt alligevel Ryggen rank og sagde: Nej, det vil jeg ikke gaa med til. Højres Kandidat derimod, som ikke var noget Barn i Politik, og som ikke manglede Indsigt i Landets Erhvervsliv, erklærede uden Vaklen, at han vilde gaa med til dette ganske forrykte Forslag. Det er meget muligt, at denne Højremand saa fik samtlige Slagtermestres Stemmer. Dette Træk er betegnende for Højres Stilling overfor Middelstanden. Man lover den alt blot for at faa dens Stemmer, men om man en Gang vil indfri alle de Løfter, man har givet, er vist et stort Spørgsmaal. Den danske Mølleindustri har i mange Aar arbejdet under vanskelige Forhold. Højre har naturligvis krævet Toldbeskyttelse i udstrakt Grad. Det have de krævet i mange Aar, og for saa vidt kunne de sige: Vi have været villige til at hjælpe denne Mølleindustri. Men Højre ved meget godt, at det er ganske umuligt at gennemføre en Meltold her i Landet, og at al deres Tale derfor har været Mølleindustrien til slet ingen Nytte. Højre har ikke paa anden Maade søgt at støtte denne Industri, tværtimod. Følgen er bleven, at Mølleindustrien gaar mere og mere tilbage, og det kan vel ikke vare længe, før den omtrent er fuldstændig forsvunden i vort Land. En stor Del af Ansvaret herfor paahviler Højre i Kraft af den Agitation, det har drevet i Middelstanden. Hvis ærede Medlemmer ville gaa igennem denne By fra Ende til anden, Gade op og Gade ned, ville de overalt i Melhandlernes Vinduer se Melsække med udenlandsk Inskription, mest engelsk, men det er som Regel tysk Mel, de indeholde.

Tyskerne mærke deres Melsække paa Engelsk, for at Publikum skal tro, at det er amerikansk Mel. Højre har aldrig nogen Sinde sagt et ondt Ord til Middelstanden i saa Henseende. Tværtimod, Fremgangsmaaden billiges; naar blot Melhandlerne ville stemme paa Højres Kandidater, kunne de reklamere, saa stærkt de ville med udenlandske Varer uden derfor at høre nogen Bebrejdelse fra Højre. Det er en sørgelig Mangel paa national Ansvarsfølelse, og jeg tror ikke, at Højre i Længden kan bevare sin hidtidige Stilling hos Middelstanden, naar det driver en saa selvmodsigende Politik overfor den, som det i Virkeligheden gør. Jeg kan fremføre adskillige morsomme Eksempler paa, hvorledes det udenlandske Mel smugles ind i Danmark ved Bourgeoisiets ganske urimelige Optræden. Jeg har her en Kogebog, udgiven af Frøken Jensen. I denne Kogebog, finder man følgende Udtalelse: „Pillsbury-Mel, tilvirket af en bestemt Sort amerikansk Hvede, staar i Godhed uovertruffet, men er mærkværdig nok langt fra saa kendt og benyttet i Husholdningerne, som det fortjener at være.“ Ja, er det ikke sørgeligt, at der endnu er nogen dansk Husholdning, hvor man køber dansk Mel, det er en ligefrem rørende Udtalelse. Denne Bog er paa Bourgeoisiets Anbefaling solgt i 10—20,000 Eksemplarer. Der er intet at sige til, at Bourgeoisiets Fruer handle i Overensstemmelse med, hvad der staar i denne Kogebog og købe dette amerikanske Mel, som specielt anbefales. Jeg har en anden Bog, udkommen for ganske faa Dage siden, og som hedder: „Konditori og Hjemmebagning for større og mindre Hjem“. Det er en meget fin Bog, den er udgiven af en Frøken Dorothea Petersen, som er Køkkenchef hos Grev Raben-Levetzau paa Aalholm. Denne Bog har faaet en særlig rosende Omtale af Bourgeoisipressens allerfleste Blade, og den er fuld af de dejligste Finesser, Delikatesser hedder det. Den anbefales det særlig Husmødre at købe, og af denne Bog faar man mange mærkelige Ting at vide, som man aldrig skulde have drømt om. Det hedder f. Eks., at „Julekage Nr. 4“ og „Tante Mariës Søsterkage“ kun kunne bages af amerikansk Pillsbury-Mel. Derimod saadanne Ting som „Jennys Vrøvl“ og „Falske Makroner“ kunne godt bages af dansk Mel, „Marmorkage“ derimod kun af amerikansk Mel. Saa er der noget, der hedder „Engleføde“, det kan man kun bage af ungarsk Mel. Denne Engle-